

1768.

*

1. Bornius. Rhapsodia in pro quolibet obrensiu Titano
neque tam in legibus decisarum. Coll. 20. Programma,
quo ordinarius senior cathedrae fac. jur. errores me-
moriani Boriniani indicunt.
- 2* Hübnerlingius. Rhapsodia quaestionum in pro quolibet
obrensiu Titano neque tam in legibus decisarum. Coll. 19.
Programma, quo hinc . . . facultatum Decani, seniores
et reliqui errores memoriam hübnerlingianam indicunt.
3. Bauer, Huncen Europae, fac. jur. pro cancellarius: De pecuni-
aria non feudali. Programma, quo solemnia Doctoralia Gor-
gii Cus. Stockhausen indicunt.
4. Bauerus, Hunc. Gurgis: Legatus constructus omnium Con-
suum feudum non contineri.
5. Bauerus, Hunc. Gurgis: Testamenti factio
nasalli.
6. Breuning, Christianus Hunc: An exceptio M. Maedo-
nisi non nocet replicata pecunia adventitii irregu-
ris?²
7. Breuning, Christianus Hunc: De casu praestatione
8. Breuning, Christianus Hunc: An vindicta rei a fidei pro-
terme tollat vindictam a vero possessore?

1768

9. Breuning, Christianus Hur: Specimen continens capitula
juris controversarum ad Julianum in cap. 25 D.
de vulgar. et pupillar. substitut.
10. Breuning, Christianus Hur: De servitate in faciendo
et photographico Pompanii in l. 15 D. de servitutib.
11. Breuning, Christianus Hur: De jure parturipurii exigendi
ab omni a patre non obstante transactione inter eum
matrem.
12. Breuning, Christianus Hur: Quatenus factum de
remittendo ab uno coherede inter reliquos transit? 22.
13. Breuning, Christianus Hur: An immunitas a cautione
maneat, qui desit esse immobilium possessor et
haerens in l. 15 § 7 D. qui subdare cogantur. 23.
14. Breuning, Christianus Hur: De obligatione mandati
non servatis limitibus. 24.
15. Breuning, Christianus Hur: De generibus actionum in
bonae fidei et stricti juris divisiis fundamentis 26.
16. Breuning, Christianus Hur: De moribus causa donationis
qua tributa iusto usucapionis. 27.

1768

17. Breuning, Christianus Huer: De civili obligatione et actione et precceptis humanitatis
18. Breuning, Christianus Huer: De jure meliorationis rei usufructuarie ab usufructuario factae.
19. Breuning, Christianus Huer: De jure revocandi integram donationem inter vivos inofficiosam.
20. Breuning, Christianus Huer: De additione hereditatis a plura familiae factae.
21. Breuning, Christianus Huer: De transactione tutoris in causa pupillari.
22. Breuning, Christianus Huer: De vi confessionis extra iudicium.
23. Breuning, Christianus Huer: De donatione nascituro factae.
24. Breuning, Christianus Huer: De retentione depositi illiciti.
25. Breuning, Christianus Huer: De alimentis paternis filii divitis.
26. Breuning, Christianus Huer: De transactione super relictis in testamento tabulis non inspectis.
27. Breuning, Christianus Huer: De interrogatoriis ad huc offerendis pro factae productionis

1768

28. Breuning Christianus Nure: de consensu communi
intra ceteros officios fiat hierologia ecclesie
tra?
29. Breuning, Christianus Nure: de curatore libris in
concursu creditorum.
30. Eccius, Dr. Georgius: de Augustis Gisleis Busbeck
Programma, quo lectiones suas indicit
31. Geilerus, Carolus Nurem: de conjunctione Comitatus
Holsatiae cum Ducatu Saxoniae
32. Hermannus, Christianus Gottfridus: de curia Imperatorum
et regum Germaniae eorum sollemnitatibus speculatio
de eorum a comitibus imperii differentia
33. Hummel, Carolus Ferdinandus, Jur. P. in. pro cancellario
Rhapsodia quaestionum in foro quotidie ab
nisiensibus, neque tamen in legibus decisarum Cult
Programma, quo summatim in fine 11 huius
res --- Davidi Schiebelero... tribuente in
cid.
34. Hommelius, Carolus Ferdinandus: Subitaneae de emendatione
procuratorum meditationes.
35. Kauterius, Carl. W. W. de: de historiae et feminiae non deum
in hoc ad locum Cicero's Topik. C. Y. Programma, quo inang. Doct
com in pre. --- Fridonxi Henrici Trechenbachii indicit

10154

1768, 1.

MEMORIAM
B O R N I A M

IN AVDITORIO PETRINO
DIE XIII. IVNII HORA IX. RECOLENDAM

INDICVNT

ORDINARIVS
SENIOR CAETERIQUE FACVLTATIS
IVRIDICAE ASSESSORES

RHAPSODIA

*Quaestionum in foro quotidie obvenientium, neque
tamen legibus decisarum.*

Collectio XX.

L I P S I A E
EX OFFICINA LANGENHEMIA.

1768.

L. Langenhemia
2 22.

MEMORIAM
B O R N I A M

IN AUDITORIO PETRINO

DIE XIIE IVNI MORA IN REBOLENDAY

INCIDENT

ORDINARIUS
SENIOR CATERIOVE FACULTATIS
IURIDICAE ASSessoris

RHATSDIA

Quaestiones in fore quibus obsecrationibus, neque
tamen fore debent
Collectio XX

ESTIAT

IN OFFICINA LANGENHANS

1768

Handwritten signature and date
1768

OBSERVATIO CCCXXIV.

Nobiles in vrbe commorantes, si non Schriftfassicis qualitate splendeant, coram magistratu oppidano conueniendi.

Nobilis etiam de vxore et liberis suis non Schriftfassicis, interdum etiam de Schriftfassicis, in suo iudicio patrimoniali cognoscit.

Nobiles, Barones et Comites, nullo praedio Schriftfassicis praediti, nec caractere aliquo aulae Saxonicae vel militari insignes, conueniuntur in foro domicilii ordinario, vti mense Iulio 1767. Senatui Eilenburgico respondimus: *Dass der von H. weit einer von Adel, so keinen weitern Charakter auch kein schriftfessiges Guth besitzt, von der ordentlichen Obrigkeit desjenigen Ortes, wo er seine wesentliche Wohnung hat, rechtlich zu belangen steht, über dieses Eilenburg der Gerichtsstand des ausgeübten Verbrechens ist, wo ein jeder, dem die Ladung an solchem Orte, wo die Missethat begangen, persönlich eingehändiget werden kan, Recht leiden muss, deroer wider T. ausgestossenen Schimpfreden halber, von dem Rathe zu Eilenburg wohl vernommen werden mag, worauf seiner Bestrafung halber ferner ergeheth, was Recht ist.*

Hinc et nobilibus in pagis suis iurisdictionem superiorem exercentibus in alios nobiles ibi habitantes, si non alio, quam solo nobilitatis, caractere splendeant, etiam in causis ciuilibus iurisdictioni competit. Imo, si pagus iste locus contractus vel delicti commissi fuerit, etiam in Schriftfassicos, si ipsi citatio ibi insinuari possit. *Obs. LXV.* Quamobrem nobilibus nec in vxorem nec in liberos, si in reatum inciderint, cognitio denegatur, vt etiam supplicium de iis sumere possint, plane vt in ciuitate filius et vxor consulis a senatu puniuntur. *STRYKLYS. Vj. Mod. lib. 2. tit. 1. §. 29.* Nam cum nemini iurisdictionis suae termini moueri debeant, nec admittenda sit sine priuilegio singulari

lari exemptio, iudex superior, nempe Cancellaria, ut ex foro delicti schriftfässicus nobilis, criminis reus, ad ipsam remittatur, vix debet postulare. Habebunt igitur liberi nobilis, in patris pago habitantes nec caractere alio insignes, si coram cancellaria, etiam in causis ciuilibus, conueniantur, exceptionem primae instantiae. Quid? si fundum filius Schriftfässicus sub iurisdictione paterna possideat? Certe reales actiones tunc nullo modo effugiet in patris iudicio institutas. Similis est in caeteris ratio. HOFMAN. *Obseru. quae ad Vsum fori spectant Obs. 28.* Adde his *nostram superiorem Observationem CCLI.* Videri quidem poterat, ob affectionem paternam, quodammodo iudicium constitui in propria causa; sed Germaniae moribus, praediorum nobilium possessoribus longe maius permissum, nempe ut in propria etiam causa subditos in suo iudicio conueniant. Nonne et principem in litibus, quas ipse mouet, sibi per iudices proprios ius dicere nouimus?

CCCXXV.

A patrono, si conualuit aut vxor puerpera facta est, ut Te Deum Laudamus cantetur, institui potest.

Negat hoc LYNKER. *Decis. 165.* quia precum ordinatio fit episcopi. Respondeo: id in nouis precibus verissimum esse, at quoniam iam receptum, ut pro salute patroni etiam repentinae preces a populo fundantur, atque *Te Deum laudamus* hymnus gratiarum agendarum consuetus, omnibusque notus sit, patronum impunem pronunciauerim, si ita ordinauerit. Consentientem habeo in ea re BÖHMERM V. *I. E. P. tom. 3. lib. 3. tit. 38.* nec non Witebergenfes Consistorianos in Responso, quod BÖHMER ibidem inseruit. Nam praeter modum detrahere patronis, ut crescant episcopalia iura et crimina fingere, ubi nulla sunt, inconsultum puto. Sane mortuo patrono luctus templi publicus magis est, quam iste hymnus, honorificus, vnde cum ille indulgeatur, id, quod minus est, non potest patronis non licere.

CCCXXVI.

In conflictu priuilegiorum semper antiquius praeualet.

Clausula: tollendi et minuendi, si non expressa, non subintelligitur.

Si princeps duobus ius prohibendi et excludendi omnes alios concesserit, adeoque haec priuilegia simul conseruari nequeant, videri poterat, quoniam legibus priuilegia aequiparantur, harum ad exemplum, priuilegium posterius praeualere. Alius fortasse dixerit, tunc neutrum priuilegiatum esse, quia priuilegiatus contra aeque priuilegiatum iure suo non utitur. Sed ego indistincte priuilegium antiquius praefendum duco. Nam, onerosa inprimis, priuilegia pro lubitu tolli non posse, cum principes etiam ex suis conuentionibus teneantur, nec adeoque reuocare possint priuilegia per modum contractus data, licet vsu fuerit formula: *Indulgemus ex gratia, vel simili, non solum ex L. 7. C. de precib. imp. offer. L. 4. C. de emancip. lib. L. 2. §. 10. ff. ne quid in loc. publ. intelligitur, verum etiam ex professo docuerunt BÖHMER in Consult. T. 1. P. 2. Respons. 3. ZIEGLER de iure Maiestatic. lib. 1. cap. 12. et 5. BERLICH. Decis. 26. num. 31.* Nam posterius priuilegium priori contrarium pro sub et obreptio habendum. Vnde etiam priuilegia contra principem quidem latissime, sed, quoties in praepudicium tertii antea priuilegiati tendunt, strictissime interpretari solemus. Regula autem a veteranis quibusdam tradita, priuilegium pro lubitu tolli posse, in onerosis plane fallit, in gratiosis autem tunc demum obtinet, si addita fuerit clausula: *minuendi et tollendi toties quoties*, quae hodie ne gratiosis quidem tacite inesse intelligitur. Si autem expresse addita fuerit haec de minuendo clausula, tamen vetus priuilegium sublatum per posterius non putatur, nisi in recentiori nominatim infirmetur, vnde pronunciauimus: *Dass wenn schon in den altern Freyheitsbriefe die Clausul: zu mindern auch gänzlich wieder aufzubeben, allerdings vorhanden, dennoch, wenn solche altere Priuilegien durch neuere erwischen sollen, dieses allemal eine ausdrückliche Meldung erfordert, weil öfters zu geschoben pfleget, dass Landesherren ohne zu wissen, dass je-*

mand anders bereits eine ältere Freyheit hat, aus Irrthum eben dergleichen aufs neue verstaten, so sie nicht gethan haben würden, wenn das ältere ihnen bekannt gewesen, also wenn in denen jüngern Privilegien nicht deutlich, daß das ältere hierdurch abgethan und aufgehoben seyn solle, gemeldet, der zuerst befreyete den Vorzug hat. Nam et si militi datum est liberis exheredare, hoc tamen necessario requiritur, vt sciuerit se liberos habere. §. 6. *Inst. de exp. lib.* Ita etiam in iure metallico, si duobus data fuerit potestas a diuerso loci centro intra milliare certa metalla quaerendi, atque horum circuli siue districtus secando inuicem se penetrent, antiquior praefertur, secundum illud: *Wenn die Gänge zusammen in die Vierung fallen, so gebet der ältere im Felde dem jüngern vor.* Tolli tamen possunt vtraque, tam onerosa quam gratiosa, priuilegia, si necessitas vrgeat et reipublicae inde enascens grauissimum damnum metuatur, quo casu tamen priuilegiatus reddito pretio aut alia ratione indemnus praestandus, sed hanc exceptionem plane omittere poteram, vtpote ad priuilegia non speciatim pertinentem, si quidem non priuilegia tantum, sed omnia, quaecunque demum sint, iura hac ratione tolli possunt, propterea, quod salus reipublicae lex omnium suprema et commune commodum priuato anteponendum est.

CCCXXVII.

Non est societas, sed usuraria prauitas, si quis negotiatori mutuetur pecuniam, vt loco usurarum ex negotio certam lucri partem habeat.

Si et damni partem, qui ita pecuniam suam negotiatori crediderit, habiturus sit, vera est societas, adeoque licitum pactum. At si de damno nihil dictum sit, plane mutuum videri debet, non societas; vnde si lucrum vltra legitimum modum usurarum creuerit, pactum est usurarium et summa ad quantitatem usurarum reducenda. *LYNKER Decis. 96.* Vtile hoc dictatum creditor, si debitor bonis cedat. Maluerit tunc iste haud dubie creditor, quam complex, haberi. At dixerit aliquis licitum tale esse

91
esse, de quo agitur, pactum et simile emtioni spei, quoniam aleam
in se continet. Quid enim, si debitor nihil lucretur? Respon-
deo hoc rarum esse, leges vero non scribi de iis, quae rarius
eueniunt, sed definitionem desumendam esse ab eo, quod plerum-
que fieri assolet. Nec emtio dici potest, quando pretium suo
tempore restituendum.

CCCXXVIII.

Vnio prolium tollitur diuortio.

Videri poterant non tam parentes, quam ipsi liberi, pepi-
gisse et delictum matris non praedjudicare vnitis. Attamen cum
parentes fauore liberorum quidem, sed tamen potissimum
inter se, matrimonii causa, pacti sint, tollitur vnio prolium adulte-
rio, quia iuncta videtur sub tacita clausula: rebus sic stantibus.

Iam vero anniuersariae orationis memores a

IACOBO HENRICO BORNIO

LIPSIENSI

quem Patris illustre nomen ad litterarum cultum et virtu-
tem exstimulat, Hora IX. die XIII. Iunii, qui Lunae est,
in maiorum suorum, quos ob merita honoratissimos Saxo-
nia vidit, memoriam recitandae, cui obiter quidem et per
transennam *Legum Romanarum de sepulchro violato narra-*

tionem

rionem servato temporis ordine, interferet, eam indicimus
 et RECTOREM ACADEMIAE MAGNIFICVM, ILL-
 VSTRISSIMOS COMITES, VTRIVSQUE REIPV-
 BLICAE PROCERES ET STVDIOSAM IYVENTV-
 TEM vt declamaturō faueant, diemque praesentes exor-
 nent, officiose rogamus. *Dab. Dominica II. post Festum*
Trinitatis MDCCLXVIII.

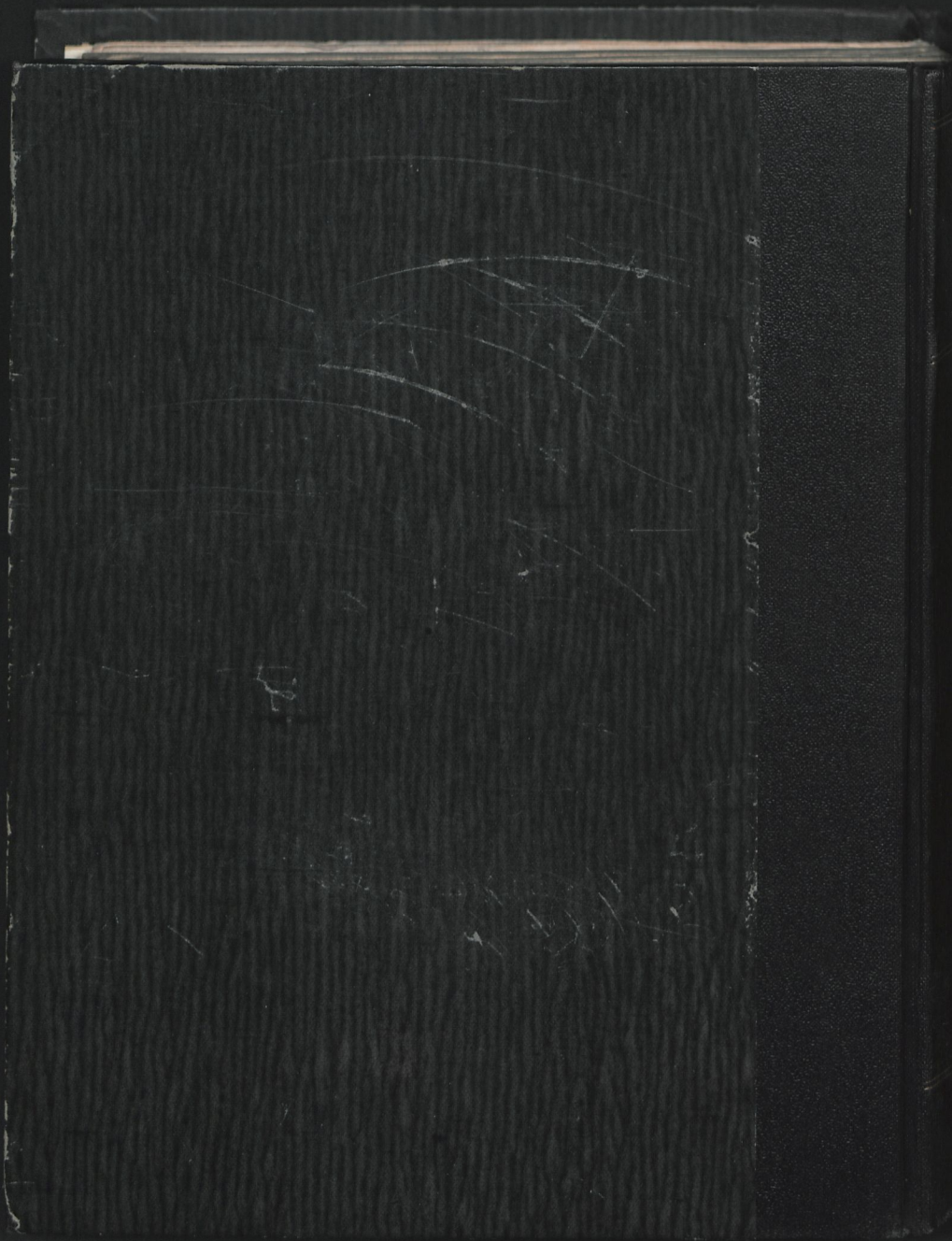
IACOBO HENRICO
 BORNIŌ

ULB Halle

005 880 491

3

1768, 1.

M O R I A M

N I A M

T O R I O P E T R I N O

H O R A I X . R E C O L E N D A M

I D I C V N T

N A R I V S

E R I Q V E F A C V L T A T I S

A E A S S E S S O R E S

P S O D I A

*quotidie obvenientium, neque
sibus decisarum.*

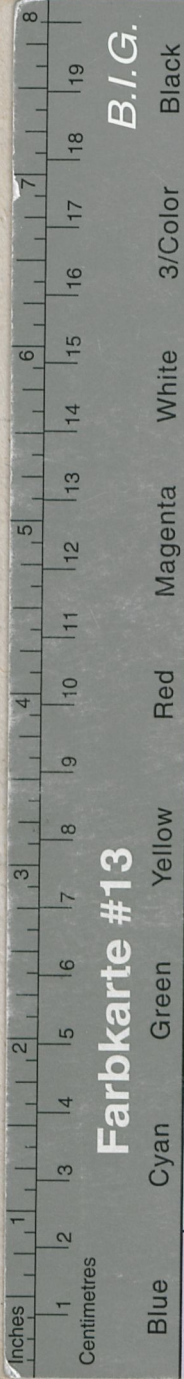
ctio XX.

S I A E

LANGENHEMIA.

68.

L. J. ...

B.I.G.